

با پیوستن به صف مبارزه برای افزایش حداقل دستمزدها از حق حیات انسانی خود به دفاع بر خیزیم

با پیوستن به صف مبارزه برای افزایش حداقل دستمزدها از حق حیات انسانی خود به دفاع بر خیزیم

بر اساس مصوبه شورایی کار حداقل دستمزد کارگران برای سال آینده ۲۷۴۵۰۰۰ تعیین و اعلام شد. تصویب چنین دستمزدی تحمیل آشکار فقر و گرسنگی مطلق بر ما کارگران و خانواده هایمان است، این مبلغ حتی پایین تر از اجاره بهای یک منزل مسکونی در مراکز استانی کشور است و بی تردید تصویب کنندگان چنین دستمزدی از این موضع آگاهی کامل دارند.

نمایندگان دولت و کسانی که تحت نام نماینده های کارگران در شورایی عالی کار حضور دارند خود اقرار میکنند خط فقر ۸۰۰ هزار تومان است و آنوقت حداقل دستمزد را ۲۷۴۵۰۰۰ تومان تعیین میکنند و به این ترتیب بی آنکه ذره ای وجدان شان بدرد آید، چشم در چشم ما اعلام میکنند فقر و فلاکت و مرگ تدریجی از گرسنگی تنها سهم کارگران و خانواده هایشان از زندگی است.

نمایندگان سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و اتحادیه آزاد کارگران ایران سه روز قبل از تصویب و اعلام حداقل دستمزدها، طوماری را حول خواست افزایش حداقل دستمزدها که به امضا حدود پانزده هزار کارگر رسیده بود تحویل دبیر شورایی کار، مجلس شورای اسلامی و مجمع تشخیص مصلحت دادند و همانجا اعلام کردند این امضاها با توجه به امکانات بسیار محدود سازماندهندگان خواست افزایش حداقل دستمزدها جمع آوری شده است و از آنجا که تمامی کارگران در شرایط معیشتی بسیار مصیبت باری قرار دارند، خواست افزایش حداقل دستمزدها، خواست تمامی کارگران و عموم مزد بگیران است و حداقل دستمزد ماهانه با توجه به افت شدید قدرت خرید کارگران در طی سی سال گذشته، نباید کمتر از یک میلیون تومان در ماه باشد.

اما علیرغم انتقال این مسئله به شورایی عالی کار، نماینده های مجلس شورای اسلامی و مجمع تشخیص مصلحت و همچنین اشراف کامل خود این نهادها بر اینکه در تمامی مراکز استانی کشور فقط اجاره بهای ماهیانه منازل مسکونی بالای ۲۷۵ هزار تومان است با این حال چنین مبلغی را به عنوان حداقل دستمزد کارگران به تصویب رساندند و با این مصوبه نشان دادند فقر و فلاکت کارگران و مستولی شدن بیش از پیش گرسنگی مطلق بر زندگی میلیونها خانواده کارگری مسئله اینان به عنوان تصمیم گیرندگان و اداره کنندگان جامعه نیست.

کارگران، معلمان، پرستاران و عموم زحمتکشان

باید در مقابل تحمیل دستمزدهای زیر خط فقر آستین ها را بیش از پیش بالا زد، نباید به مرگ تدریجی از گرسنگی تن سپرد، نباید اجازه داد هر طوری که صاحبان سرمایه میخواهند نیروی کار ما به حراج گذاشته شود و سهم ما از تولید کوهی از ثروت و نعمت در جامعه فقر روز افزون باشد. برخورداری از یک زندگی انسانی حق مسلم ماست و این چیزی است که هیچ کس آنرا به میل خود به ما هدیه نخواهد کرد.

افزایش حداقل دستمزدها تنها در گرو اراده و خواست ما کارگران در صفی متحد و یکپارچه است، باید تا روز اول ماه مه با امضای طومار خواست افزایش حداقل دستمزدها، این روز را به روز اعتراض علیه دستمزدهای زیر خط فقر تبدیل کرد.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، اتحادیه آزاد کارگران ایران و انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه همدوش با کارگران امضا کننده طومار خواست افزایش حداقل دستمزدها اعلام میدارند دستمزد ۲۷۴۵۰۰۰ تومانی لگد مال کردن حرمت انسانی کارگران و محکوم کردن خانواده های آنان به مرگ تدریجی از گرسنگی است و بدینوسیله ضمن اعتراض شدید به تصویب چنین دستمزدی، اعتراض به آن و مبارزه برای تجدید نظر اساسی در میزان حداقل دستمزدها را حق مسلم کارگران میدانند و عموم کارگران، معلمان، پرستاران و سایر زحمتکشان را به امضای طومار خواست افزایش حداقل دستمزدها فرا میخوانند و از آنان میخواهند با ملحق شدن به صف مبارزه برای افزایش حداقل دستمزدها، این خواست را همدوش با کارگران امضا کننده طومار، به یک خواست اصلی و قابل تحقق در روز اول ماه مه امسال تبدیل کنند.

۲۵ اسفند ماه ۱۳۸۷

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

اتحادیه آزاد کارگران ایران

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

پیام نوروزی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه با وجود اینکه در ماه های پایانی سال ۱۳۸۷ فشارها و تهدیدها بر اعضای این سندیکا افزایش پیدا کرده و باعث بازداشت های متعددی شده و بعد از آزادی دستگیر شدگان رئیس هیئت مدیره این سندیکا دستگیر و به طور نامعلوم در زندان به سر می برد آغاز سال ۱۳۸۸ را تبریک گفته و خواستار آزادی تمام فعالین کارگری می باشد

در سالی که گذشت کارگران نیشکر هفت تپه بعد از سال ها مبارزه توانستند با انتخاب اعضای هیئت مدیره سندیکای مستقل خود را بازگشایی کنند. اعضای هیئت مدیره این سندیکا در حالی که تنها برای اعتراض به عدم پرداخت دستمزد ها و جلوگیری از تعطیلی کارخانه و فروش زمین های حاصلخیز و خصوصی سازی شرکت به احیای سندیکای مستقل کارگری و تعیین نمایندگان واقعی خود اقدام کرده بودند در طول ماه های گذشته با اتهام تبلیغ علیه نظام، به کرات به دادگاه انقلاب احضار و مورد بازجویی قرار گرفتند.

در ماههای پایانی سال ۱۳۸۷ اذیت و آزار اعضای هیئت مدیره، فعالین و اعضای خانواده هایشان افزایش یافت و حتی وکیل سندیکا آقای دکتر محمد اولیایی فرد هم از این امر مستثنی نبود. در ادامه این فشارها و بازداشت ها تمامی اعضای هیئت مدیره توسط وزارت اطلاعات احضار و بازداشت شدند و در مواردی منازل مسکونیشان نیز مورد تفتیش قرار گرفت دستگیر شدگان با تودیع قرار کفالت از زندان آزاد شدند اما رئیس هیئت مدیره این سندیکا کماکان بدون هیچ خبری در زندان به سر می برد

متأسفانه به دلیل شرایط حاکم، هرگونه فعالیت مستقل کارگری سریعاً سرکوب می شود و در این راستا ضمن اینکه سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه اولین و آخرین تشکل سرکوب شده نمی باشد، بوجود آوردن تشکل کارگری بدون پرداخت هزینه میسر نیست.

امروز بسیاری از کارگران به دلیل فعالیت های کارگری بیکار، سرگردان و محروم از فعالیتهای اجتماعی هستند، مسئولین سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه و شرکت واحد و فعالین انجمن های صنفی معلمان و ... در زندان به سر می برند و یا منتظر اجرای حکم صادره هستند.

ما در راه آزادی تشکل مستقل کارگری و زندگی شایسته انسانی که در منشور حقوق بشر قید گردیده و از حقوق اولیه انسانی است از هر ابزاری استفاده خواهیم کرد.

کارگران نیشکر هفت تپه در طول این مدت مورد حمایت های معنوی بسیاری از نهاد های کارگری و حقوق بشری از جمله اتحادیه بین المللی کارگران صنایع مواد غذایی، کشاورزی و خدمات (IUF) قرار داشته و تمامی این نهاد ها را در کنار خود داشته است.

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، سیاستگذار تمامی زحمات این نهادها و عزیزان می باشد و از این حمایت های معنوی استقبال کرده و خواهان ادامه آن تا زمان آزادی کامل فعالیت هایش می باشد.

با آرزوی محو سرکوب و زندان و گسترش عدالت و آزادی در سراسر گیتی

۷ فروردین ۱۳۸۸